

Josep Fontana

Les eleccions passades

Les nostres eleccions transatlàntiques ja han passat. De la importància que tenien és bona mostra el fet que els nostres medis de comunicació els han dedicat més atenció de la que habitualment donen a les que es celebren pels governs a Madrid. El resultat no l'havia previst ningú; però ara resulta que tothom escriu articles per explicar-nos per què ha guanyat Trump (en dos dies n'he arreglat dotzenes; el que no faig és llegir-los). Cosa que em porta a preguntar als seus autors: doncs, si ja ho sabíeu, perquè no ens va avisar a temps?

Jo també tinc la meua explicació per la victòria de Trump, però no us sotmetré a un altre exercici de la mateixa mena. Me la guardo. Perquè el que ara importa és imaginar què passarà a partir del 20 de gener de 2017. De moment tenim el Contracte amb el votant nord-americà que es va publicar a finals d'octubre, on Trump anuncia el seu projecte per als primers cent dies, amb punts com l'expulsió de milions d'immigrants indocumentats, la supressió del programa d'assegurances mèdiques d'Obama (l'"Obamacare"), el nomenament d'un jutge reaccionari per al Tribunal suprem, la negativa a seguir finançant el programa de lluita contra el canvi climàtic de l'ONU, facilitats per a la indústria del petroli, etc.

El que ens podria afectar més a tots plegats seria el desenvolupament del seu programa proteccionista, amb la ruptura dels acords econòmics internacionals existents, que podria comportar tals trastorns en el nostre món globalitzat que fan comprensu l'exabrupte de Paul Krugman al matí següent de l'elecció, quan anunciava "una recessió global sense un final a la vista".

En un vessant positiu, en canvi, els seus propòsits contra les intervencions militars nord-americanes a l'exterior podrien evitar-nos els riscos d'una Tercera guerra mundial, que eren ben presents en els projectes de les forces bel·licistes que donaven suport a Hillary, convençuts, per la seva trajectòria personal, que els permetria desenvolupar els seus plans agressius sobre Síria i contra Rússia que Obama havia tractat de contenir. El que falta saber és si el nou president aconseguirà d'imposar-se als projectes en curs de les forces combinades de la Seguretat nacional (FBI, CIA i NSA) i del Pentàgon (amb les seves connexions amb la indústria de l'armament), que en tantes ocasions han actuat amb autonomia respecte del poder presidencial.

Una altra novetat és que segurament tornarem a tenir una "primera dama" amb protagonisme, com Jacqueline Kennedy o Nancy Reagan, en lloc de les discretes mares de família de les darreres presidències (el cas de Hillary respecte de Bill Clinton és diferent; Hillary era una còmplice en els negocis bruts familiars).

En tot cas cal que ens preparem per viure els quatre anys propers sota del domini del nou emperador, segurs de que hi haurà moltes novetats i no pocs sobresalts.

[Fuente: [La Lamentable](#)]